

Z okazji 15-lecia oswobodzenia Czechosłowacji Instytut wydał pracę pt. *Dokumenty československé zahraniční politiky 1945—1960*, jak również rozprawę J. Šedivý i K. Kořalkovej pt. *Československá zahraniční politika 1945—1960*. W ten sposób powstał dokładny obraz zagranicznej polityki socjalistycznej Czechosłowacji do 1960 r. Poza tym Instytut wydał jeszcze szereg prac poświęconych różnym ważniejszym zagadnieniom politycznym całego świata, zwłaszcza Europy. Szczególnie jednak zasługi położył Instytut w badaniu nie znanych dotąd spraw politycznych trzeciego świata, rozszerzając te badania również i na problematykę ekonomiczną. W związku z tym powstał w Instytucie odpowiedni ośrodek dokumentacyjny i zaczęto wydawać biuletyn informacyjny, na łamach którego ukazało się szereg prac poświęconych tym krajom pokolonialnym. Specjalny zakład w Instytucie badał dalej zagadnienia państw socjalistycznych, w tym również Polski. Tu powstała np. praca K. Kořalkovej pt. *Československo — polské vztahy v letech 1945—1961*.

Prace badawczo-naukowe nie wyczerpywały działalności Instytutu praskiego. Pracownicy jego pełnili również funkcje pedagogiczne na wyższych uczelniach, brali udział w pracy społeczno-propagandowej i przede wszystkim uczestniczyli w licznych konferencjach międzynarodowych, m. in. w Polsce. Niejednokrotnie byli też gośćmi Instytutu Zachodniego w Poznaniu i brali udział w konferencjach organizowanych przez tę placówkę. Dyrektorem praskiego Instytutu jest od 1966 r. dr Antonín Šnejdár, były sekretarz Instytutu Historii ČSAV. Znany on jest wielu uczynom polskim, był niejednokrotnie gościem Instytutu Zachodniego. Jego zastępcą jest docent dr Aleksander Ort.

Coraz ściślejsza współpraca między praskim Instytutem Spraw Międzynarodowej Polityki i Ekonomii a nauką polską, w tym również z Instytutem Zachodnim, pozwala wyrazić nadzieję, że weźmy te będą dalej się zacieśniać z korzyścią dla obu stron. Można życzyć praskiemu Instytutowi dalszego rozwoju organizacyjnego i wielu sukcesów naukowych.

Zdzisław Kaczmarczyk

KONFERENCJA NAUKOWA Z OKAZJI 20-LECIA POLSKIEGO INSTYTUTU SPRAW MIĘDZYNARODOWYCH

Z okazji 20-lecia Polskiego Instytutu Spraw Międzynarodowych w Warszawie odbyła się w dniach 29—30 listopada 1967 r. konferencja naukowa pt. *Badania nad współczesnymi stosunkami międzynarodowymi w Polsce. Przedmiot i metodologia*.

W konferencji wzięło udział wielu pracowników nauki i dziennikarzy z Warszawy i innych ośrodków naukowych Polski, jak również przedstawiciele bratnich instytutów z państw socjalistycznych. Lista uczestników zagranicznych obejmowała: Z S R R, *Institut Mirowoj Ekonomiki i Międzunarodnich Otnoszenii* w Moskwie — dyrektor prof. N. N. Inozimcow oraz doc. D. G. Tomaszewski; Czechosłowacja, *Ústav pro Mezinárodní Politiku a Ekonomii* w Pradze — dyrektor dr Antonín Šnejdár, dr Vaclav Kotyk, dr Karel Kratki, doc. dr Aleksander Ort; Redakcja „Mezinárodní Politika” w Pradze — redaktor Egon Busch; Jugosławia, *Institut za Međunarodnu Politiku i Privredu* w Belgradzie — dyrektor prof. Leo Mates, dr Stanisław Juźnić; Niemiecka Republika Demokratyczna, *Deutsches Institut für Zeitgeschichte* w Berlinie — dyrektor prof. Stefan Doernberg, dr Werner Rosenberg, red. Ullmann; Redakcja „Deutsche Aussenpolitik” w Berlinie — red. dr Klaus Lingner; Węgierska Republika Ludowa, Uniwersytet im. Karola Marksa w Budapeszcie — prof. dr László Buti, prof. dr Otto Sutó.

Obradom przewodniczyli na zmianę: przewodniczący Rady Naukowej PISM prof. dr Manfred Lachs, dyrektor PISM dr Adam Kruczkowski i wicedyrektor PISM dr Mieczysław Tomala.

Referaty na temat przedmiotu, zakresu i podziału nauk politycznych względnie nauki o polityce wygłosili: dyrektor Instytutu Zachodniego w Poznaniu prof. dr Władysław Markiewicz, prof. dr Marian Żychowski (Uniwersytet Warszawski) oraz dr Adam Kruczkowski.

W dyskusji zabrali głos: red. Egon Busch (Redakcja „Mezinárodní Politika” w Pradze), doc. dr Marian Dobrosielski (Uniw. Warsz.), prof. Stefan Doernberg (*Deutsches Institut für Zeitgeschichte* w Berlinie), prof. N. N. Inozemcow (*Institut Mirowoj Ekonomiki i Mieżdunarodnich Otnoszenii* w Moskwie), prof. dr Juliusz Katz-Suchy (Uniw. Warsz.), red. Klemens Kępcicz („Życie Warszawy”), doc. dr Jacek Koraszewski (Śląski Instytut Naukowy w Katowicach), prof. Leo Mates (*Institut za Medunarodnu Politiku i Privredu* w Belgradzie), doc. dr Stanisław Nahlik (Uniw. Jagielloński w Krakowie), doc. dr Aleksander Ort (*Ústav pro Mezinárodní Politiku a Ekonomii* w Pradze), doc. dr Longin Pastusiak (PISM), doc. dr Jerzy Prokopczuk (PISM), prof. dr Franciszek Ryszka (Wojskowa Akademia Polityczna w Warszawie), dr Antonín Šnejdár (Ústav pro Mezinárodní Politiku a Ekonomii w Pradze), prof. dr Otto Sutö (Uniwersytet im. Karola Marksa w Budapeszcie), doc. dr Jerzy Sztucki (PISM) oraz dr Mieczysław Tomala (PISM). Dyskusję podsumował prof. dr Manfred Lachs.

Wieczorem 30 listopada odbyło się w Sali Kolumnowej Sejmu spotkanie przy lampce wina. Przybyli na nie członek Biura Politycznego KC PZPR, wicemarszałek Sejmu — Zenon Kliszko, członek Biura Politycznego KC PZPR, minister spraw zagranicznych — Adam Rapacki, wicemarszałek Sejmu — Józef Ozga-Michalski, sekretarz KC PZPR — Artur Starewicz.

Minister Rapacki wygłosił przemówienie i udekorował kilku pracowników PISM odznaczeniami państwowymi.

J. K.

MIĘDZYNARODOWY ŁUŻYCKI KURS WAKACYJNY

W okresie od dnia 17 do 30 lipca 1967 r. odbył się w Budziszynie I Łużycki Międzynarodowy Kurs Wakacyjny, zorganizowany przez Instytut Łużycki Uniwersytetu im. Karola Marksa w Lipsku, pod kierownictwem prof. dra H. Schuster-Šewca. Uczestnikami kursu byli pracownicy naukowcy, lektorzy i pisarze. W sumie udział wzięło 27 osób, z czego 22 osoby z krajów słowiańskich (ze Związku Radzieckiego, Czechosłowacji, Bułgarii, Jugosławii, Polski) i 5 osób z innych krajów (z Austrii, Szwecji, Włoch, Niemieckiej Republiki Federalnej).

Program kursu obejmował szeroką problematykę. Dotyczyła ona zagadnień kultury, demografii, gospodarki, literatury i języka zarówno w przekroju historycznym, jak i w dobie współczesnej. Duży nacisk położono na naukę języka górnołużyckiego, w związku z czym odbywały się codziennie półtoragodzinne lektoraty (w dwóch grupach: dla początkujących i dla zaawansowanych). Także wszystkie zajęcia prowadzono w języku górnołużyckim. Wykładowcami i lektorami byli pracownicy naukowcy, głównie z Instytutu Łużyckiego w Lipsku i Budziszynie (prof. dr P. Nedo, prof. dr H. Schuster-Šewc, dr P. Nowotny, doc. dr F. Měšk, dr F. Mičaľ i inni).

Odbyły się także dwa interesujące spotkania połączone z dyskusją: jedno z przedstawicielami administracji państwowej, organizacji społecznych i politycznych (głównie łużyckiej „Domowiny”). Zapoznano na nim zebranych z aktualnymi